Sâmbătă, 7 Noiembrie, 2026
Sfinții 33 de Mucenici din Melitina
Sf. Cuv. Lazăr din Muntele Galisiei
Sâmbăta celor adormiți - Moșii de toamnă

2 Corinteni 8

1 Și vă facem cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu care-a fost dat în Bisericile Macedoniei;

2 că'n multul lor necaz cu care-au fost încercați, prisosul și adânca lor sărăcie au sporit la ei în bogăția dărniciei.

3 Că de voia lor au dat – v'o mărturisesc –, după putere și peste putere,

4 cu multă rugăminte cerându-ne favoarea[1] de a lua și ei parte la ajutorarea sfinților[2].

5 Și-au făcut-o nu după cum am nădăjduit noi, ci pe ei înșiși s'au dat mai întâi Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

[1] Literal: harul (în sensul primar al cuvântului, acela de favoare acordată de Dumnezeu omului și, prin analogie, de om semenului său).

[2] E vorba de colecta inițiată și condusă de Pavel pentru ajutorarea creștinilor din Ierusalim (vezi Rm 15, 26).

Luca 8

16 Nimeni, aprinzând făclia, n'o acoperă cu un vas, nici n'o pune sub pat, ci o așază în sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.

17 Că nu este nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut și nimic tainic care să nu se cunoască și să nu vină la lumina zilei.

18 Așadar, luați seama cum auziți: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce nu are se va lua și ceea ce i se pare că are".

19 Și au venit la El mama și frații Săi; și nu puteau să se apropie de El din pricina mulțimii.

20 Și I s'a dat de veste: „Mama Ta și frații Tăi stau afară și vor să Te vadă".

21 Iar El, răspunzând, le-a zis: „Mama Mea și frații Mei sunt aceia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l îndeplinesc".[3]

[3] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-

Tâlcuire

„Nu este nimic ascuns care să nu se dea pe față, și nimic tainic care să nu devină cunoscut și să nu vină la arătare.” Înseamnă că oricât ne-am ascunde faptele noastre rele, acestea sunt trecute, chiar dacă noi nu vrem, într-un zapis ce se va face arătat la vremea lui. Care este hârtia pe care se scriu aceste lucruri? Conștiința noastră. Câteodată îi poruncim să tacă, iar ea tace; de tăcut tace, însă își face treaba și trece faptele noastre în catastif cu cea mai mare amănunțime. Dar ce e de făcut, dacă acolo sunt scrise multe lucruri rele? Trebuie șterse însemnările. Cum? Cu lacrimi de pocăință. Aceste lacrimi vor șterge tot și nu va mai rămâne nici urmă din lucrurile rele scrise acolo; iar de nu le vom șterge, vom fi siliți la judecată să le citim, unul câte unul, noi înșine și întrucât dreptatea va stăpâni atunci în conștiință, tot noi ne vom rosti osânda, iar Domnul o va întări. Hotărârea luată atunci va fi nestrămutată, căci fiecare se va osândi pe sine și nimănui nu-i va mai arde de păcatele celorlalți; și totul se va săvârși într-o clipită: vei privi și te vei vedea așa cum ești, iar de la Domnul Cel Pretutindenea-Fiitor vei auzi îndată întărirea osândei și totul se va sfârși...[4]

nia

[4] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*